



■ Kruhový prostor a velké množství dřeva zútulňují interiér

■ Jurta v Senci: zvenčí jde o zatím nedokončený slaměný dům

Jurta, postavená zhurta

Trnavanka Zuzana se před Vánocemi sbalila a odešla bydlet ke svému partnerovi. Nastěhovala se do jejich nového rodinného hnízdečka – ze dřeva, plachet a slámy. Vzala s sebou i miminko.

Do kombinace mongolské jurty a slaměného domku nemuseli cestovat daleko, jen na samotu k Senci.

Zuzana s Petrem se seznámili na léčitelském kurzu v České republice u „Dědy Kořenáře“ poblíž Pardubic, kde zpočátku každý z nich hledal vlastní cestu. Nakonec našli společnou. „Zuzanka chtěla poznat moji cestu, ale odkdy se známe, tak se mi ji snaží upravit,“ směje se Petr a ukazuje na velkou plazmovou televizi nad manželskou postelí v kruhové stavbě.

„Kromě toho jsem jí podlehl i s ledničkou a koupelnou. Jinak úspěšně odolávám.“

„Ja sa tú jeho cestu len troška snažím prerobiť na nejakú normálnejšiu,“ brání se Zuzka při kojení malého Vítka.

Velká voda

Petra Skořepu považují mnozí (vlastně skoro všichni) za podivína. Tento „ulitý“ mladík přitom jen už nechce být jako ostatní. „V životě jsem si vyzkoušel spoustu různých věcí. Sedm let jsem podnikal – měl jsem

■ Vánoční pohoda v první rodinné jurtě na Slovensku



inzerce 10100087

1/4 ekovesnice



■ Průhled skrz dřevo k prostřenému stolu

čtyři obchody s mobilními telefony. Bylo mi dvaadvacet a byl jsem bohatý a úspěšný. Přesto, že při příjímáčkách na ekonomiku jsem z 800 uchazečů skončil na předposledním místě. Brali třicet. Zjistil jsem, že vysokou školu pro mě asi nevymysleli. Tak jsem se postavil na vlastní nohy a během jednoho roku vydělal pět milionů. Ale! Byl jsem hrozně nespokojený - navzdory tomu, že jsem pracoval od rána do večera. Neměl jsem čas na dovolenou ani sám na sebe.“

Vyřešit tuto vnitřní situaci mu „pomohla“ až velká voda, která vytopila Prahu. Karlín byl pod vodou a s ním i celá Skořepova firma, centrála, hlavní sklad, největší obchod... „Víme, jak v našich končinách fungují

státní instituce a pojišťovny. Nakonec na mě našli, že jsem byl nedostatečně pojištěný: ze dvou milionů škody jsem dostal pětset tisíc zálohu a to bylo všechno. Prodal jsem auto, vyplatil dluhy a zůstal s holým zadkem. Zbylo mi možná dvě stě tisíc, ke kterým jsem si půjčil další peníze a koupil dům v Liberci. Místo půl milionu měsíčně jsem měl rázem příjem tři až pět tisíc z pronájmu domu. Ale nejzajímavější na tom bylo, že jsem byl najednou šťastný a spokojený. Chodil jsem do posilovny, neměl jsem na benzin, tak jsem v zimě v létě jezdil na kole, nechodil jsem do hospod, vařil jsem si doma a žil v pohodě. Zjistil jsem, že být chudý je úplná paráda.“

■ Obrázek jako vystřižený ze starých časů... Nebo z mongolských stepí?



Pasivní domy

V období, kdy neměl peníze, cestoval Petr po Indii, Pákistánu a Íránu. Tvrdí, že těch pár tisíc mu na parádní život bohatě stačilo. „Já jsem si žil luxusně. Nechápu lidi, kteří říkají, že pod 500 eur měsíčně se nedá žít. Pronájem mi zaplatil všechny náklady i s hypotékou.“

Z dlouhé chvíle a „nového myšlení“ se dostal i ke slaměným domům. „V Zájezově na Slovensku mám kamaráda, u něhož jsem chvíli také bydlel. Jeden soused si tam postavil slaměný dům za 80 000 korun a žije v něm s celou rodinou. Nejdřív jsem si taky myslel, že je to nějaká blbost. Tak jsem se tam šel podívat okamžitě mě to oslovilo. Byl jsem z té stavby nadšený! Následující rok jsem hledal na internetu informace o podobných projektech a kupoval knížky z celého světa. Zjistil jsem, že ze slámy se dají dělat nádherné stavby a že třeba v Rakousku nebo Velké Británii to není nic mimořádného. Existuje spousta firem, které se specializují právě na stavby takových nízkoenergetických obydlí. Takzvané pasivní domy mohou poskytnout velmi luxusní prostředí pro život. Vytvořil jsem proto stránky pro lidi, abych jim

nemusel pořád dokola vysvětlovat své poznatky.“

Před dvěma lety prodal dům a koupil pozemek v Křižanech u Liberce. Začal na něm stavět. Potom přišla Zuzka, která zjistila, že Liberec je nočník Evropy: stále je tam zima a často prší. Proto se Petr rozhodl odcestovat za ní na Slovensko. „Mně je úplně jedno, kde budeme žít – jsem světoběžník. Hledali jsme pozemek někde mimo civilizaci. Zatím jsme skončili u kamaráda na farmě.“ Během jediného roku postavil Petr tři stavby: dům v Křižanech, zahradní domek a svoji rodinnou jurtu zateplenou slámou a ovčí vlnou. Dům v Křižanech, rozměrově maličký a z ryze přírodních materiálů, už je hotov (viz snímky v následujícím článku). „Jurta jsem narychlo postavil proto, že jsme na jaře zjistili, že potřebujeme co nejdřív někde bydlet. Minulou zimu jsem našel na internetu spoustu jurt, které jsou doslova luxusním bydlením. Konstrukce je převzatá z jednoduché mongolské stavby. Zaujalo nás i to, že tuto stavbu lze přemísťovat. Až budeme mít vlastní pozemek, během týdne naši jurtu rozebereme a přestěhujeme na jiné místo. Celá by se měla vejít na jeden návěs kamionu.“

Nejvíce lidí

Petr tři měsíce hledal, okukoval, kreslil, vymýšlel... Zjara začal shánět materiál a pustil se do práce. Tak vznikla dočasná stěhovatelná stavba. Co si jako trochu přerostlejší altánek na bydlení, který stojí na kolech a nijak nezatěžuje životní prostředí. Dokonce i záchod mají v jurtě suchý – pilinový. Stačí z něj jednou týdně jednoduše vysypat obsah nádrže a mají i pohojeno. Díky pilinám toaleta nesmrdí. Z koupelny a kuchyně zase díky používání ekologických čisticích prostředků vytéká voda zcela neškodná pro přírodu. Nebojí se Skořepa, že až své stavby na klíč nabídne i jiným zájemcům, znovu zbohatne a bude nespokojený? „Myslím, že mi nic takového nehrozí. Takových šílenců jako já je

opravdu málo. Zájemci se nehrnou,“ směje se. „Lidé jsou konzervativní a pohodlní. Raději si nechají postavit od stavební firmy hranatý dům za tři miliony.“ Konstrukci jurty obestavěné slaměným domem si vymyslel sám. Při brouzdání na webu zatím nic podobného nenašel. „Jsem rád, že všechno pasuje a jurta stojí. Zvlášť, když jsem zatím ještě nic podobného nestavěl,“ usmívá se. Jeho jurta zatím obstála jak v silném větru, tak i v tuhých mrazech – přesto, že ji vytápějí jedinými kamny. „Vždyť ve stavbách s kruhovým půdorysem bydlí nejvíce lidí na světě. Jsou to však údržbové domy, o které se musíte starat, aby do nich neteklo. Po nahození hliněné omítky si budu muset i já čas od času pohlídnout blátem a zamáznout všechna poškozená místa. Jenže pro mě je to velmi příjemná práce.“

Dva druhy plachtoviny, smrkové dřevo, sklo, ovčí vlna, sláma, pár izolačních desek a nerezový komín... Skořepova rodinná rezidence je zevnitř klasická jurta a zvenčí nedokončený slaměný dům. Už chybí jen hliněná omítka. To na netradiční a zajímavé bydlení stačí. Petr se nebrání předat své zkušenosti a technologické poznatky dál. Proto založil vlastní web www.slamedomy.cz.

Zuzanin otec nejprve prohlásil, že do takové boudy svou dceru a vnuka nepustí, ale pak připustil, že Petra možná až tak dobře nezná... Zuzka sama tvrdí, že všem lidem, kteří jejich rodinnou jurtu viděli, se takové bydlení líbí, ale většinou dům považují jen za chatu.

Text: **Vladimír Kampf**
(přeloženo z Trnavského hlasu)
Foto: **Petr Skořepa,**
Samuel Juriš



■ Dřevěné žebroví zpevňuje konstrukci a působí jako estetický prvek



■ Pohled do kuchyně. V rohu jsou jediná kamna, která vytopí celý dům.

1/2 wieneberger